Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi

wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1899. Wydano i rozesłano dnia 31. grudnia 1899. **Część XVI.**

Nr. 135.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 7. listopada 1899 L. 109.688 o przeniesieniu siedziby c. k. Zarządu lasów i dóbr skarbowych z Kniaźdworu do Szeparowiec.

Wskutek odezwy galicyjskiej c. k. Dyrekcyi lasów i dóbr skarbowych oddział II. we Lwowie z 27. października 1899 L. 9918 podaje się do powszechnej wiadomości, że siedziba c. k. Zarządu lasów i dóbr skarbowych w Kniaźdworze została przeniesioną do Szeparowiec i pomieniony c. k. Zarząd będzie odtąd nosić nazwę „C. k. Zarząd lasów i dóbr skarbowych Kniaźdwór w Szeparowcach", z miejscem pocztowem i telegraficznem w Kołomyi.

Lwów, dnia 8. listopada 1899.

C. k. Namiestnik:

Piniński w. r.

Nr. 136.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 10. listopada 1899 L. 69.631, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie m. Chrzanowa na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i od piwa.

Na mocy §. 83. ustawy z 3. lipca 1896 Nr. 51. Dz. u. kr., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem za zgodą

c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie m. Chrzanowa na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i od piwa w wysokości unormowanej tut. rozporządzeniem z dnia 25. stycznia 1897 Nr. 8. Dz. u. kr. przez trzy lata od roku 1900 począwszy, do końca 1902 r.

Od tych opłat wódka ma być wolną we wszystkich wypadkach, w których służy jej uwolnienie od państwowego podatku konsumcyjnego po myśli §. 6. ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Nr. 95. Dz. u. p.

Lwów, dnia 10. listopada 1899.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 137.

U s t a w a

z dnia 18. października 1899 o udzieleniu dalszych zasiłków z funduszu krajowego i państwowego funduszu melioracyjnego na osuszenie bagien Oleskich.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Zawiązanej na podstawie ustawy z dnia 10. czerwca 1888 Dz. u. kr. Nr. 71. spółce wodnej dla osuszenia bagien Oleskich przyznane zostają oprócz zasiłków oznaczonych w §. 3. pod lit. a) i b) przytoczonej ustawy na wykonanie tego przedsiębiorstwa melioracyjnego tak z funduszu krajowego, jak w myśl §. 6., ustępu 2. i §. 4., ustępu 2. a) ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116. z państwowego funduszu melioracyjnego z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia dalsze zasiłki bezzwrotne po 13.292 złr. 80 ct. w. a., jako uzupełnienie datków kraju i państwa do wysokości trzydziestu procent właściwych kosztów budowy obliczonych przez komisyę kolaudacyjną na 70.976 złr.

§. 2.

Termin płatności powyższych zasiłków z funduszu krajowego i państwowego funduszu melioracyjnego, oznaczonym zostanie przez Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa, w każdym zaś wypadku zasiłki te dopiero wówczas mają być wypłacone, skoro spółka wodna wykończy roboty programem objęte.

§. 3.

W razie gdyby podana w §. 1. suma kosztorysowa 70.976 złr. miała być dodatkowo obniżoną, zasiłki państwowe i krajowe winny być stosunkowo zredukowane.

§. 4.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

Gödöllö, 18. października 1899.

Franciszek Józef w. r.

Clary w. r. **Koerber** w. r.

Kniaziołucki w. r.

Nr. 138.

U s t a w a

z dnia 26. października 1899 o uzupełnieniu obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie Mieleckim.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Uzupełnienie obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie Mieleckim ma być wykonane jako przedsiębiorstwo wymienionego powiatu, subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z r. 1895 ze zmianami trasy wałów, wprowadzonemi przez Ministerstwo rolnictwa w myśl uchwał komisyi międzynarodowej dla regulacyi Wisły, który to projekt preliminuje koszta budowy na 897.400 złr. w. a.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Fundusz budowy ma być utworzonym:

a) z datku funduszu krajowego w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) z datku państwowego funduszu melioracyjnego w myśl §. 6., ust. 2. i §. 4. ust. 2. a) ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116. z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

c) z datku powiatu Mieleckiego w wysokości dwudziestu procent preliminowanych kosztów.

§. 4.

Termin rozpoczęcia i czas trwania budowy, tudzież wysokość i termina płatności corocznych rat datków kraju, państwa i powiatu Mieleckiego oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa.

§. 5.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzonym oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawiania wałów ochronnych;

2. z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 10. czerwca 1892 Dz. u. kr. Nr. 43.;

3. z corocznych datków kraju i powiatu Mieleckiego.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków krajowych i powiatowych na konserwacyę, organizacyi, obrony grobel i innych zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli, wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego po skończeniu budowy.

§. 6.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu budowlanego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu też, podobnie jak i Wydziałowi powiatowemu w Mielcu przyznanym zostaje wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych, określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa.

§. 7.

Z wejściem w życie niniejszej ustawy obejmie Wydział krajowy zarząd konserwacyi robót wykonanych przez spółki wodne przy regulacyi odpływu wód między Wisłoką a drogą krajową Dębicko-Tarnobrzeską (w myśl ustawy z dnia 13. maja 1885 Dz. u. kr. Nr. 35.), tudzież przy regulacyi Starego Brnia z dopływami (w myśl ustawy z dnia 1. lipca 1886 Dz. u. kr. Nr. 67.).

Spółki wymienione mają być rozwiązane, skoro wypełnią swe zobowiązania względem osób trzecich.

§. 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

Budapeszt, dnia 26. października 1899.

Franciszek Józef w. r.

Clary w. r. **Koerber** w. r.

Kniaziołucki w. r.

Nr. 139.

U s t a w a

nadająca szpitalowi w Husiatynie charakter szpitala powszechnego i publicznego.

Zgodnie z uchwałą Mojego Sejmu Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 8. marca 1899 r. rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Szpital w Husiatynie z dniem 1. lipca 1899 uznany zostaje za publiczny i powszechny.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Gödöllö, dnia 8. listopada 1899.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r.

Nr. 140.

R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, z dnia 31. października 1899 L. 68.904, w przedmiocie przedłużenia obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Czułowicach pow. Rudeńskiego koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Wereszycy na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na

przedłużenie obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Czułowicach udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 19. marca 1895 Dz. u. kr. Nr. 24. koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Wereszycy na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Czułowicach, powiatu Rudeńskiego, przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Wereszycy, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego jeden ct. (1 ct.).

2. Od bydląt pędzonych:

a) od każdego konia dorosłego, bydlęcia rogatego, woła, muła jeden ct. (1 ct.);

b) od pięciu świń albo cieląt jeden ct. (1 ct.);

c) od dziesięciu owiec jeden ct. (1 ct.).

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 31. października 1899.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 141.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, z dnia 31. października 1899 L. 68.902, w przedmiocie przedłużenia obszarowi dworskiemu w Kołodrubach, powiatu Rudeńskiego, koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Dniestrze na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie obszarowi dworskiemu w Kołodrubach, udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 19. marca 1895 r. Dz. u. kr. Nr. 24. koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Dniestrze na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Kołodrubach, powiatu Rudeńskiego, przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Dniestrze, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu centów dwa (2) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych ct. dwa (2 ct.);

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego ct. jeden (1 ct.).

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 31. października 1899.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 142.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 17. listopada 1899 L. 71.269, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Brodów na pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy §. 86. ustawy gminnej z dnia 13. marca 1899 (Dz. u. kr. Nr. 24.) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Brodów na pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa w wysokości 73½% a od wina w wysokości 100% przez lat trzy, t. j. w latach 1900, 1901 i 1902.

We Lwowie, dnia 17. listopada 1899.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 143.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 17. listopada 1899 L. 74.248, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie m. Nadwórna na dalszy pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych i piwa.

Na mocy §. 83. ustawy z d. 3. lipca 1896 Dz. u. i r. kr. Nr. 51., Wydział krajowy Król. Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie m. Nadwórny na dalszy pobór ustawą z d. 26. stycznia 1888 Dz. u. i r. kr. Nr. 23., przyzwolonych opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa w latach od 1900 do końca 1902, pod warunkami w powyższej ustawie usta-

nowionymi, w wysokości oznaczonej tutejszem rozporządzeniem z d. 1. grudnia 1896 L. 75.595, ogłoszonem w Nr. 72. Dz. u. i r. kr. z r. 1896 i z zastrzeżeniem, że od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których wolna jest ona po myśli §. 6. ustawy z 20. czerwca 1888 Dz. p. p. Nr. 95. od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Lwów, dnia 17. listopada 1899.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 144.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z d. 20. listopada 1899 L. 11.033/pr., którem na mocy §. 9. rozp. min. z dnia 15. lutego 1857 Dz. p. p. Nr. 33. ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w miejscowościach Koniuszki, Nahurczany, Śliwnica, Walawa i Zalesie powiatu przemyskiego.

§. 1.

Postanowienia obwieszczenia Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 24. grudnia 1887 L. 387 Dz. u. kr. Nr. 3. ex 1888 co do meldowania obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne, mają stosować się także do gmin i obszarów dworskich w Koniuszkach, Nahurczanach, Śliwnicy, Walawie i Zalesiu w powiecie przemyskim.

§. 2.

Przekroczenia przepisów meldunkowych, o ile nie podlegają orzecznictwu sądów na podstawie §. 320. u. k., karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. kwietnia 1858 Dz. u. p. Nr. 51.

§. 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w wykonanie natychmiast po ogłoszeniu.

C. k. Namiestnik:
Piniński w. r.

Nr. 145.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 21. listopada 1899 L. 76.412, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie m. Sokala na pobór 100% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy §. 86. ustawy gminnej z dnia 13. marca 1889 Nr. 24. Dz. u. kr., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala gminie m. Sokala na pobór 100% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina przez lat pięć, to jest od roku 1900 do końca roku 1904.

We Lwowie, dnia 21. listopada 1899.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 146.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 15. grudnia 1899 L. 132.327 o przedkładauiu fasyi do podatku rentowego i podatku osobisto-dochodowego na r. 1900.

W myśl §§. 138. i 202. ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. p. p. Nr. 220. względnie artykułów 18. i 21. rozporządzenia wykonawczego do

działu III. oraz artykułów 29. i 43. rozporządzenia wykonawczego do działu IV. tejże ustawy wyznacza c. k. krajowa Dyrekcya skarbu na mocy reskryptu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 25. listopada 1899 L. 64.349 do przedkładania fasyj w celu wymiaru podatku rentowego i podatku osobisto-dochodowego na rok 1900 termin do 15. lutego 1900. Co do obowiązku opłaty tych podatków i przedkładania dotyczących fasyj zauważa się w szczególności co następuje.

1. Do opłaty podatku rentowego obowiązane są wszystkie osoby fizyczne i moralne pobierające dochód określony w §. 124. powołanej ustawy z wyjątkiem osób wymienionych w §. 125.

Osoby, których łączny dochód (ze wszystkich źródeł) nie przenosi rocznie 1200 K (600 złr.) obowiązane są do przedłożenia fasyj w celu wymiaru podatku rentowego tylko w takim razie, jeżeli zostaną do tego przez władzę podatkową indywidualnie zawezwane.

Osoby z dochodem łącznym (z jakichkolwiek źródeł) ponad 1200 koron (600 złr.) rocznie obowiązane są natomiast do przedłożenia wspomnianych fasyj już na skutek niniejszego obwieszczenia bez względu na wysokość dochodu podatkowi rentowemu podlegającego oraz bez względu na to, czy zostały lub nie zostały przez władzę podatkową do przedłożenia fasyj zawezwane.

W myśl §. 139. ustawy wyżej powołanej uwolnione są jednak od obowiązku przedłożenia fasyj do podatku rentowego, o ile nie zostaną do tego przez władzę podatkową specyalnie zawezwane te osoby, które:

a) opłacały już podatek rentowy w poprzednim roku podatkowym,

b) nie zmieniły w międzyczasie swego miejsca zamieszkania,

c) nie uzyskały wyższego dochodu.

W takim razie nastąpi wymiar podatku rentowego na r. 1900 bez fasyi od takiej samej kwoty dochodu, jak w roku poprzednim. W razie ustania poboru podatkowi rentowemu podlegającego, wskazanem jest przeto dla uniknięcia ewentualnego wymiaru podatku na r. 1900 donieść o tem kompetentnej władzy podatkowej I. instancyi w terminie wyżej wyznaczonym.

Zresztą zaznacza się, że obowiązek przedkładania fasyj w celu wymiaru podatku rentowego dotyczy tylko tych dochodów temuż podatkowi podlegających, do których nie odnoszą się postanowienia §. 133. powołanej ustawy co do ściągania i odwożenia podatku rentowego przez dłużnika dochód dotyczący wypłacającego.

2. Do opłaty podatku osobisto-dochodowego obowiązane są wszystkie te osoby fizyczne wymienione w §. 153. ustawy, których dochód temuż podatkowi podlegający 1200 K (600 złr.) rocznie przenosi, z wyłączeniem jednak osób wymienionych w §. 154. ustawy.

Osoby, których dochód nie przenosi rocznie 2000 K (1000 złr.) obowiązane są do przedłożenia fasyj w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego tylko w takim razie, jeżeli zawezwane zostaną do tego indywidualnie przez władzę podatkową lub przez przewodniczącego komisyi szacunkowej.

Osoby z dochodem rocznym ponad 2000 K (1000 złr.) przedłożyć winny wspomnianą fasyę już na skutek niniejszego obwieszczenia bez względu na to, czy zostały lub nie zostały do przedłożenia fasyi zawezwane.

3. Sposób obliczenia dochodu i sporządzenia fasyj określają co do podatku rentowego §§. 128—130. i 138. ustawy oraz artykuły 13—16. i 20. rozporządzenia wykonawczego do działu III. ustawy, zaś co do podatku osobisto-dochodowego §§. 156—171. i 202. ustawy oraz artykuły 32. i 33. względnie 3—28. rozporządzenia wykonawczego do działu IV. powołanej ustawy.

Tak fasye w celu wymiaru podatku rentowego jak również fasye w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego przedkładać można bądź pisemnie na przepisanych drukach, bądź też zeznawać ustnie do protokołu u właściwych władz podatkowych. Dochód z poszczególnych źródeł zeznawać należy w walucie koronowej w rubrykach fasyj na ten cel przeznaczonych.

Potrzebne druki udzielane będą stronom interesowanym bezpłatnie.

Do odbierania wspomnianych fasyj powołane są w regule te władze podatkowe I. instancyi, w których okręgu obowiązany do opłaty podatku rentowego lub podatku osobisto-dochodowego stale mieszka.

Co do osób moralnych, obowiązanych do opłaty podatku rentowego, powołaną jest do przyjęcia dotyczącej fasyi ta władza podatkowa I. instancyi, w której okręgu osoba moralna ma swą siedzibę.

Wyjątki od tych zasad określają co do podatku rentowego ustępy 2. i 3. §. 132., zaś co do podatku osobisto-dochodowego ustępy 2. i 3. §. 176. ustawy.

Osoby, które osiedlą się w ciągu roku 1900 w jednym z krajów reprezentowanych w Radzie Państwa a posiadają dochód podlegający podatkowi rentowemu lub podatkowi osobisto-dochodowemu, obowiązane będą w myśl §§. 145. i 128. ustawy — donieść o tem właściwej władzy podatkowej w przeciągu dni 14 po osiedleniu się, dołączając przepisaną fasyę.

To samo dotyczy tych osób, które uzyskują w r. 1900 stałe pobory służbowe przenoszące rocznie 1200 K (600 złr.).

Osoby te dopełnić winny wspomnianego obowiązku najpóźniej w dniach 14 po uzyskaniu dotyczących poborów.

Niedopełnienie tego obowiązku stanowi zatajenie podatkowe.

W jakich zresztą wypadkach dopuszcza się kontrybuent obowiązany do opłaty podatku rentowego lub osobisto-dochodowego ukrócenia lub zatajenia

podatkowego i jakim z tego powodu podlega karom, określają §§. 239. i 243. oraz §§. 241. i 244. ustawy.

Kontrybuentów, którzy fasyę do wymiaru na rok 1900 podatku rentowego lub podatku osobisto-dochodowego zeznać chcą protokolarnie, wzywa się, aby to we własnym interesie dla uniknięcia na'łoku i powstającej stąd straty czasu — jak najrychlej uskutecznili.

Dotyczy to w szczególności fasyj do podatku osobisto-dochodowego, co do których upoważniono władze podatkowe do wyznaczenia w miarę potrzeby kontrybuentom do ustnego zeznania fasyi odpowiednich terminów.

Gdzie przeto zarządzenia takie nastąpią, zechcą strony interesowane we własnym interesie do nich jak najściślej się zastosować.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 15. grudnia 1899.

Korytowski w. r.

Nr. 147.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 15. grudnia 1899 L. 82.957, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Podgórza na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Na mocy §. 87. ustawy gminnej z dnia 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Podgórza na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu w wysokości i pod wurunkami unormowanymi tutejszem rozporządzeniem z dnia 19. stycznia 1894 L. 2399 przez lat pięć od r. 1900 począwszy, z tem zastrzeżeniem, że od tej opłaty ma być wolną

wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ustawy z dnia 20. czerwca 1888 Dz. p. p. Nr. 95. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Lwów, dnia 15. grudnia 1899.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.